

כ' דודקדל מט' 18/ג'

מישיבת הוועדה לחינוך והתכונות שהתקיימה ביום ג',
כ"ט בטבת תשי"ד - 2.2.1954 בטעם 11.05.

משתתפים:

- א. רימלח - ממלא מקום היו"ר
- ס. ארנא
- מ. ארז
- ח. ברגר
- א. ברמן
- א. כלפון
- ט. כפרית
- י. סמילנסקי
- ט. רוזנברג
- א. רוזנאל-נאור

חברים:

- ז. בן-יעקב
- ק. בהנא
- ד. נצר
- ט. פרסיץ
- ר. צברי

שר זמנים:

- ב. צ. דינור - שר החינוך והתכונות.
- מ. אבידור - סגן המנהל הכללי של משרד החינוך והתכונות.
- ר. סטנר - היועץ המשפטי של משרד החינוך והתכונות.
- מר רוזנחל - היועץ המשפטי של משרד המשפטים.

סדר-היום:

- א. האומרה הישראלית.
- ב. חוק הארכיונית חסי"ב - 1952.
(סקיפית 2 ו-3).

== == == == == == == == == ==

2.2.1954

האגודה הישראלית.

חוק הארכיונים הש"כ - 1952.

פרחה את הישיבה.

הי"ר א. רימלט:

קיבלתי מכרז מהאגודה הישראלית החתום על-ידי הגברת אדיס דה-פיליפ וזו לטונר: "אני מבקשת מאד לאפשר לי להרמיע באופן דחוף בפני ועדת החינוך והתרבות בימים הקרובים ביותר".

הם זקוקים לתוספת כסף בחקטיב של השנה.

מ. אבידרר:

אולי יסכימו חברי הוועדה שאפשר אתם ואברהם את הדברים ולתת סכום נכבד

הי"ר א. רימלט:

להחליט כי יאד עלינו לנהרג.

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעת יושב-ראש הוועדה.

ב. חוק הארכיונים הש"כ - 1952:

בישיבה הקודמת עברנו על סעיף 1 - פירושים ולא הגענו לכלל סיכום. חברי הוועדה הביעו משאלה בפני היועץ המשפטי שלחורה את דעתו מה לעשות אם סעיף 1(2): "...המצויים בכל מקום שהוא...". ברצוני לטאול את מר רוזנטל אם לאחר שיקולים נוספים אינו מוצא אפשרות לצמצם קצה את הסעיף הזה הפרוט את רשת החוק על כל דבר קטן בגדול ומרחיק לכת במידה מסוימת.

הי"ר א. רימלט:

בתחום הקניין אי-אפשר לצמצם. אולם ישנם דברים אחרים שחברי הוועדה יכולים להציע להגביל זאת כלומר, שתיינה אלה רק תעודות עתיקות שחוכאנה לארכיונים לאחר זמן מסויים. אבל אין להוציא את הקטע "...לחקר העבר...". הן בתוך הקטע הזה ישנם אלמנטים שההכרעה נמצאת בחובם.

מר רוזנטל:

כן הייתי מציע לעשות כגון רזובציה של סעיף זה וכאשר נכרה לסעיפים הקניינים נעמוד על הדברים. כי להגדרה עצמה אין כל ערך אלא אם היא נכנסת למשפט מסויים. לכן, מה יפריע לנו אם נעמוד על ההגדרות לאחר שנדרון בסעיפים 7, 8, או 9 ואז נתקן את ההגדרות.

ברצוני לטאול את מר רוזנטל, מי קבע אם לחומר יש קניין לחקר איטיות מסוימת.

הי"ר א. רימלט:

הגנז קובע זאת והסעיפים האחרים עומדים על כך. אולם מאחר שיטנם החושבים הרז אפשר לכתוב שהוא יעשה זאת מתוך התייעצות עם המועצה, כלומר, יש לחקן את הסיפא ואז אינני חושב שאפשר לתת הגדרה ברורה יותר. גם בארצות אחרות נקבעים הדברים על-ידי המועצה. בכל אופן אין שם הגדרות אחרות.

מר רוזנטל:

2.2.1954

חוק הארכיונים תשי"ב - 1952

מר רוזנטל:

שני החוקים שעליהם התבטחו בניסוח החוק הזה הם הצרפתי והאמריקאי. צורח היה הארץ הקלסית לניהול ארכיונים. הארכיון הלאומי שלה הוא בן 150 שנה והם בה מספחים מוסד זה עד שקיים בית-ספר אל-ארכיונטימאי. מלואר, בית-ספר בדרגה גבוהה יותר, וזה הרוצה להיות ארכיונאי חיל. לגמור החילה את לימודיו בארכיונטימה במקולטה למדעי הרוח ואחר-כך לגמור בית-ספר זה.

הסיטה האמריקאית מאד מעטית; ועל סמך שני חוקים אלה ערכנו את החוק הזה. באנגליה קיים אי-סדר גמור מבחינה זו ולא מצאנו דבר שאפשר להפיק ממנו תועלת. אין זה כל חוק המגדיר מהו חומר ארכיוני, אלא ישנם מוסחים או ועדות המגדירות את הדברים. לכן נקל להבין שאין הדבר ניתן להגדרה מספטית.

סקיף 1(1) מכונן למטרות הממשלה וסקיף 1(2) - בכל מקרה שאין עם מוסד ממלתי - זהו פירושו של דבר.

מ. ארנה:

מאחר שאין יכולים להגדיר בדיוק את הדברים וצריך לחוקק חקנות, אולי יש לכתוב כאן שהדבר יעשה בחקנות. כי אין זה מספיק שיטנה אפשרות להחזיק חקנות, אלא יש לכתוב כאן, כפי שהדבר יקבע בחקנות.

א. רזיאל-נחור:

את בחוקים התחייב שהזכיר מר רוזנטל אין הגדרות, מדוע ברוך שלנו אריכות להיות הגדרות ובפיקר, את הדבר מתבטט על-ידי קביעת חרות-דעה שנקבעה על-ידי ועדה מסוימת. לכן אולי יש להבניט גם כאן את המועצה כדי שמישהו יחליט בדבר על-מנת שהדברים לא ייעשו באופן טרירוחי. כבר דובר בישיבות הקודמות על מרחב המחקר הקטנים שאין להם ערך, אשר יכול להיות זה מקור רב חשיבות לחקר אנשי עם כדורנו. אולם ההגדרה "המאוייה בכל מקרה שהוא" זוהי הגדרה נרחבת למדי ונראית חסובנת. הנה אין אפשרות להגדיר הגדרה מדויקת את הדברים האלה, או שמה נוציא את הסקיף הראשון - פירושי - ונחזיל לדון מסקיף 2 ונכתוב החוק נחזור לסקיף זה בהתאם למה שנחליט על המועצה.

י. סמילנסקי:

יש לי הרגשה שהקושי כרגע מעניין אחד - חוסר הגדרה ברורה לגבי מטרתו של החוק. הגדרה כזו לא עמדה בפני המנסחים. ישנה כאן ערכוביה וראון להקיף דבריה יתר על המידה - דבר נגדה לחוק לאכד את כוונתו ההגיונית. אילו היה החוק בא וזמר שזהו חוק ארכיונים למטרות הממשלה - היה החוק בסדר; אילו היה החוק אומר שהם חברים נגד נזילת חומר ארכיוני מן הארץ - דבר זה ניתן להגדרה; או למישהו יש חומר ארכיוני והוא רוצה לתרום אותו למדינה, אזי המדינה צריכה להחליט אם כדאי לה לסמל בכך; אילו בא החוק לנהל פיקוח על המוסדות ועל החומר הארכיוני - דבר זה הוא הגיוני וניתן להגדרה; אילו היה החוק מסמל בהתאם לכתוב בסקיף 7: "הגנו רשאי לדרוש מכל אדם ידיעות על חומר ארכיוני הנמצא בעלותו או בתחזקתו. . . באורה שכל אדם רשאי לתרום ידיעות על חומר ארכיוני, אף-על-פי שגם דבר זה הוא מסובך - עדיין זה בסדר. אולם הקושי מתחיל כאשר רוצים לשרת בארכיונים ללא גבול וללא קץ ובדבריה שאין להם שיעור.

מה ענין העבר - אילו החוק היה אומר שמדיניות לך שטוחה אילו שם רחל לך להשמיד כל פתקה - גם דבר זה הוא פשוט וברור. אולם החריגה מהתחומים המוגבלים היא שעושה את החוק לבלתי אפשרי. לכן תחילה עלינו לנבוע מה אנר רוצים להשיג בחוק הארכיונים. אני מאיץ שהחוק יכרז להגדיר את החומר הארכיוני הנרבע למטרות הממשלה והנמצא ברשות מוסדות הממשלה. כן עליו

2.2.1954

חוק התרבות והחינוך תשי"ב - 1952.

י. סמילנסקי:

לקטור במיקור על נזילה חומר ארבעוני מן הארץ, בהורחה מוצרן של ארבעונים, במיקור על ארסמי ארבעונים - אזל ישנה שיטה כיצד עליו לבקש ידיעות על חומר ארבעוני הנמצאת בידי הכרת ואין יודעת על כך. (היר"ר א. רימלס: להגדיר נזילה חומר ארבעוני מן הארץ, מירושלם להגדיר מהו חומר ארבעוני). הטוענה תחילה על כך, אם כי הלכה קשה להגדרה אבל ניתן לביצוע, אולם כפי שזה כחוב עתה החוק הוא קשה להגדרה ולביצוע.

א. ברטן:

לדעתו, חומר לנו לקבל את סעיף 1(2) בקשר עם ההגדרה הרחבה מדי של "המצוי" בכל מקרה שהוא. מבין אני את ברטן של סעיף 1(1) לגבי ארבעוני המדינה או של מטרות מסלתיים של רשויות מקומיות. חוק כזה אינו קיים בינגליה ובאמריקה. לכן יש למחוק את הסעיף 1(2), כי את יסוד סעיף זה הרי גם הארבעוני של המלגרה הנרלימיות צריך להמאח חתו מיקור - זהו אבסורד.

ה. כוגר:

יש צורך לקבוע את חומר ארבעוני. יש לחסוף את החומר ומספר לראות למה יש ערך ארבעוני והגנזך שלנו יקבע זאת. יש האומרים שצריך להכניס לארבעוני כל חומר ואחרים מתייחס למחוק את סעיף 1(2), הרי בדרך זו אנו יכולים להזיק, כי נמחק חומר שיש בו צורך. לכן הצעתי היא שלא נלך בדרך של הגבלה בזמן שבתחילה יש לחסוף את כל החומר.

היר"ר א. רימלס:

ישנן שתי הצעות: (א) הצעת חבות-הכנסת רזיאל-נאור שנדרן תחילה ככל סעימי החוק האחרים ולבסוף נחזור ונדרן בסעיף 1 - מירושלים; (ב) חנר-הכנסת סמילנסקי תמיד שנדרן תחילה במסגרת החוק. אבל אולי יסכיח חנר-הכנסת סמילנסקי שענין זה יבוא לדיון לאחר מכן ונתחיל מיד לדון בסעיף 2.

י. סמילנסקי:

אני מסכים שחומר יהיה לדון בכך לאחר מכן.

מר רוזנטל:

מרת החוק היא לסמור על חומר ארבעוני שלא ילך לאיבוד. כדי לסמור על חומר ארבעוני של מטרדי הממשלה אין צורך בחוק, אמר להעביר חוזר. אולם כל מרת החוק דווקא מכוונת לסעיף 1(2).

ה ח ל ט ה:

לקבל את הצעתה של חנר-הכנסת רזיאל-נאור ולהתחיל לדון בסעיף 2 של החוק.

היר"ר א. רימלס:

(קורה את סעיף 2).

מר רוזנטל:

בקריאה ראשונה של חוק זה אמר שר החינוך והתרבות, כי יש לצרף לכאן גם את

ארבעוני העבודה.

2.2.1954

חוק הארכיונים ח"ג - 1952.

ט. רוזנברג:

אני הולך למי האלל טהל המרטיף גרוע.
לכן או שמאחורי במרעה כל המוסדות
שצריכים להיות מיוצגים בה רחוק לא, או שאחריהם שיסתמרו במרעה
זו אותה המוסדות שהממשלה תקבע - זהו דבר גמיל לסד'. אני הייתי
רוצה להיות גמיש ולכתוב "באי-כוח הממשלה שתקבע הממשלה. הייתי רק
רוצה לדעת אם הממשלה בקביעה מעת שמוטד מטרייה צריך להיות מיוצג
במרעה זו הוא גמיל חדר לקולמים.

מר רוזנבל:

לא כן הדבר. בחוק הכירושים כחוב שזה
שומר כן, אומר גם לא.

ט. רוזנברג:

אשר לסעיף 2(4) - אינני יודע מדוע
המרחקים צריכים להיות חברי המרעה.
הם צריכים רק לייצג למרעה. ישנה רשות למרעה להחליט במרחקים.
אולם אם הם יהיו חברי המרעה מספרם יכול לעלות על יתר חברי המרעה.
לכן אני מציע למחוק את סעיף 2(4).

מ. ארת:

אני מקבל בערכה את המיקור של טר החינוך
וההרבות לכלול בסעיף 2(3) גם את ארכיון
העבודה. אולם ישנו עוד ארכיון חשוב מאד והוא - מורדי הגמאות.
לדעתי זהו אחד הארכיונים החשובים ביותר למטה הכרעות המראגיות
בחינוך. לכן יש לכלול אותו ברשימה זו.

בסעיף 2(2) כתוב: "... שתקבע הממשלה."
אני מציע לכתוב: "... שתקבע הכנסת". לדעתי הארכיון של מדינת
ישראל צריך להיות מוטד בלתי תלוי במידה מבסימאלית כמו המוטד של
מבקר המדינה.

אני מצטרף להצעה חכר-הכנסת רוזנברג
שמרחקים אינם צריכים להיות חברי המרעה.

א. רזיאל-נאור:

כירי הגנז יהיו מוטקדים הדברים החשובים
ביותר רובי הקוד ביותו לחקר העבר והעתיד.
מרת כך מוטד זה צריך להיות בלתי תלוי והחלטתו אינה צריכה להיות
חלופה בכל מניקים ממלגתיים. לכן הוא צריך להבחור על-ידי הכנסת.

אשר לתוספת למוסדות טרניה - כבר הכאתי
לידיעתה של הכנסת וחברי הורעה את קיומו של מכון ז'בוטינסקי
בישראל. אם המדובר כאן על השתתפות של מוסדות שיש בהם חומר
ארכיוני - אזי יש להוסיף גם את המכון הזה שיש בו דברים מיוחדים.

סקיטי השוק האחרים מדברים על השמדת
חומר ושימור חומר. לכן הייתי רוצה שיהיה ברור, כי ארוף חברים
נרמשים למרעה מקנה גם זכויות.

אף אני מטהימה לדעה חכר-הכנסת רוזנברג
שאין צורך למרע את המוסדות. לכן אני מציעה למחוק זאת.

מטרדי הממשלה שיסתמרו במרעה - צריך
להיות ברור שמטרד החינוך צריך להשתתף, את ישנו כחן ארכיון הנכא,
הרי מטרד הבחון מבוטה. אולם לא ברור לי: "... וארכיונים של
מוסדות אחרים שייקבעו על-ידי הממשלה" ואני מקשה הסברה על כך.

2.2.1952

חוק התרבות והחינוך תשי"ב - 1952.

ט. חרונה:

אין צורך בסעיף 2(2) אלא יש לקבוע שיטתהמו במדויקת במי-כוח של אחר משרד להגדר המסורה על ביוצק המדק יקבע אחרת.

בסעיף 2(3) יהיו מנסים לרניה סידגיסר קצמ" נטעניה לכן יש להסיר: "במי-כוח של מוסדות התרבות והחינוך שיקבעו על-ידי הממשלה".

אשר לסעיף 4 - לדקתי יש להשאיר את המסורה לצדף מוסחה במקרה מיוחד נניח אם ישנו איש מדע מפורסם בשם התרבות והחינוך ומעוניניה לצרור. איננו רר ה טיבה מדוע לנקול את הדלה במני המסורה הזו. אולי יש דק לקבוע שמסור המוסחיה לא יעלה על מספר סודי של חברי המועצה.

היר"ר ת. דימל:

לגבי סעיף 2(3) הייתי הולך בדרך ביגורניה ובוחב: "במי-כוח המסורה הלאומית התרבות והחינוך המרכזי, התרבות הכללי לתולדות ישראל והתרבות של מוסדות אחרים שיקבעו על-ידי הממשלה".

אני מסכים לדעה שמדוק למסור החינוך והתרבות לא ארניה המסורה האחריה להיות מיוגניה במדויקת.

אולם אינני מסכים לדעה של אנטי-סמכיות. נניח שיקמא מוסחה מיוחד ויצאו לארמו מדוק לא חינוך אמסורה זו. אפשר לצמצם את מספרם, אבל להשאיר את המוסחיה בחברי המועצה.

י. סמילנסקי:

אני מאין לקרור את סעיף 2(3) כד: במי-כוח המסורה הלאומית, התרבות והחינוך המרכזי, התרבות הכללי לתולדות ישראל, המועצה התרבות והחינוך המייקצת, התרבות של אבא הגבה לישראל.

ענה יברו סעיף חדש, 2(4): "המועצה תהיה רשמית להוטיף במי-כוח מוסדות אחרים ובלבד שלה יעלה מספר חברי המועצה על חיקס".

סעיף 2(5): "מוסחיה שהמנה המועצה". יוצא חינוך, כי המועצה מסנה את החבריה.

א. דזימל-נאור:

במדק האקדמיה דובר על דבריה מוסחיה. אולם כגן במית למוסדות ודורשית מהם את מימב היט ומאיימיה עליהם בקנסות ואין נותניה המסורה לשלוח נציג למועצה זו.

ה. כוגר:

ענין האקדמיה היה טרנה, כי היא היתה כהר קיימת ודקת המוסחיה היתה מכרעת. אולם המרוד שלנו חרה קייב. י: לתת למישהו את המסורה למנות את חברי המועצה.

ש. רזנברג:

בסעיף 2(3) אני אומן להצטרף להצטרף של יוצג-רמ הורקה.

2.2.1954

חוק הארבעיזונית תשי"ב - 1952.

ט. רוזנברג:

מטף לסעיף 2(4) - אני רוצה להציע
למסדר המוסדות לא יעלה על 3 ויתמנו על-ידי המועצה, כי אם המדובר
על אנשים יראים מן הכלל, הרי כוונתי לא יהיו רבים כאלה. לכן
יש לבחור "מסדרים" לא יעלה על שלוש חברי המועצה".

א. רוזנברג-נאור:

אני רוצה להציע שיפור לסעיף 2(3):
"נציגי מוסדות ארבעיזונית אחויה שחוק

יחול עליהם".

ס. טבידור:

אם תחת מחליטים לסנות את הארבעיזונית,
אולי כדאי היה להכניס את המוסד "יד

רטה" שלא הוכנס לבטון.

היר"ר א. רימלם:

עלינו להצביע עתה. ישנה הצעה שלא
לפרוט את המוסדות, אלא רק הארבעיזונית
שהחוק יחול עליהם - זו הצעת הברית-הבנסת רוזנברג-נאור.

י. סמילנסקי:

אני מציע שנדחה את ההצעה בסעיף זה
מטוב שלא ברור אם ההצעה נוסחה באופן

ברור.

היר"ר א. רימלם:

לפי הנוהג את אחד מחברי הוועדה מבקש
לדעת את ההצעה - יש להענות לבקשתו.
אולם נדמה לי, כי הדברים ברורים: (1) ישנה הצעה שלא לפרוט כלל
את המוסדות; (2) לפרוט רק שני מוסדות ראשוניים; (3) הצעה חבר-
הבנסת סמילנסקי לחלק את סעיף 2(3) ואת חלקו האחרון לנסח בסעיף
נפרד, כלומר שהיה 2(4) ואת-כך יכנה סעיף 2(5). ניסוח
ההצעה - זהו דבר אחר.

א. רוזנברג-נאור:

אם אין מפרטים את המוסדות, המועצה
תקבע את הדברים. לאחר שהחוק יתקבל
שולטת הממשלה הרדקה, כי ארבעיזונית זה או אחד ארבעיזונית למסדר את החומר
הארבעיזונית. יחד עם זאת היא שולחת הרדקה: שילחו את נציגיכם למועצה.

מר רוזנבל:

אין חובה של מסירת הרמז של ארבעיזונית
ציבוריים.

ס. טרם:

הצעה היא: "כא-כוח הספרייה הלאומית
הארבעיזונית הארבעיזונית, הארבעיזונית הכללית
לחלוקה ישראל, המועצה הארבעיזונית תשי"ב, הארבעיזונית של אבא-
הבנא לישראל, הארבעיזונית של מרדכי הגטאות ויד רטה וארבעיזונית של מוסדות
אחרים שיקבאו על-ידי המועצה".

מר רוזנבל:

עלי לציין שבאחת-ההברית המועצה כולה
מורכבת מנציגי המשרדים הממשלתיים,
בארפת ישנה 14 מוסדות, אלה חבוי המועצה ואת החינוך עם ממנה אותם.
גם אאלנו ארבעיזונית להירות מיראגים משרד הממשלה השונים, כי למטרד
הבטחון ישנה קנייני מירודים, או למטרד החוק. לכן נדמה שראוי, כי
מירד הממשלה יהיו מיראגים המועצה זו.

2.2.1954

חוק הארגונים חסי"ב - 1952.

מר ררזנטל:

על המוסדות אין ברצוני לקטור מסודר שאין להוציא אדם מן המועצה בגלל היותו מוסחה. הן על חשקיה של המועצה הוא לייקץ בעניינים הדורשים מוסחיות. מניחיה שמסודי המוסלה אף הם יטלחו למועצה זו אנשיה המוסחיה בענין זה. מרות כך אין להוציא מכאן את המוסחיה.

יתר הדבריה אחת כמובן הסדירר כפי שתמצאו לנכון. אולם את אינכם רוצים למרס, אולי תקבעו את מספר חברי המועצה.

היר"ר א. רימלט:

במסלה ישנה אחריה קולקטיבית, מדוע בא-כוח אחד של המוסלה אינו יכול לייצג

את כל האינטרסים?

מר ררזנטל:

אין סידור אחד בכל הארגונים המוסלחיים.

היר"ר א. רימלט:

אני מעמיד להצבעה את ההצעה שאין כל פירוס. אולם לא הייתי מציע שעה נקבע את מספר

חברי המועצה.

מ. ארת:

נניח שתקבל הצע זו, אזי אינני מסכים שהדבר ייקבע על-ידי המוסלה אלא על-ידי

הכנסת.

היר"ר א. רימלט:

את שתקבל הצע שאין פורשים את המוסדות, אזי ישנן שתי אפשרויות או שהמוסלה

תקבע זאת או הכנסת.

ה ח ל ט ה:

- א. ההצעה שלא לפרס את המוסדות - לא נתקבלה.
- ב. ההצעה שיהיה כחוב בטעיף 2(3): באי-כוח הסודיה הלאומית הארגון הארגוני המרכזי, הארגון הכללי לתולדות ישראל והארגונים של מוסדות אחרים טייקבעו על-ידי המוסלה - לא נתקבלה.
- ג. על הדיסט של טעיף 2 תרון הורעדה בזה משיבויה הקרובות.

הסתיגות לחברי-הכנסת רימלט וררזנטל.

מ. ארת:

אני מציע שעה נאביק על כל מוסד ומוסד.

ח. כוגר:

אני מציע שנשמיר את הטעיף כמו שהיה, כי את נראה להבנים לכאן ארגונים חדשים

לא נבמור בכך.

מ. ארת:

את אנו מסאיריה סטטוס קור פירוש הדבר שארכיון הקבודה אף הוא נכלל ברשימה זו?

ה ח ל ט ה :

ההצעה להוסיף מוסדות על אלה הרומים בסעיף 2(3) - לא נחקלה.

היר"א. רימל:

תחילה יהיה עלינו להצביע על חוספת לחוק, כלומר, אנו מרמזים לרשימה זו את ארכיון העבודה. כן עלינו להצביע על הצעת חבר-הכנסת סמילנסקי היזומה; כי סעיף 2(3) יהיה: "באי-כוח הסמלית הלאומית, הארכיון הציוני המרכזי, הארכיון הכללי להולדת ישראל, המועצה הארבעיזנית המייצגת, הארכיון של צבא-תגנה לישראל" סעיף 2(4) יהיה: "המועצה חתיה רשאית להוסיף באי-כוח מוסדות אחרים לכלכר שמטרתם לא יעלה על איקס". סעיף 2(5) יהיה: "מומחית שתמנה המועצה".

ב. צ. דינור:

ברצוני לתח רשות למועצה עצמה להציע את החברים.

י. סמילנסקי:

שר החינוך והתרבות מציע שהמועצה יכולה להמליץ על קבלת מוסדות אחרים למועצה. ברור כי השאלה העומדת בפנינו היא אם המועצה ממנה את חבריה או הממשלה. לדעתי, המועצה צריכה לעשות זאת.

ח. ברג:

לדעתי, מועצה זו עדיין אינה קיימת, ולפי עיצוב דמותה צריך כוח מן החוק לעשות זאת. לכן יש למסור סמכות זו לממשלה ואיזו חסור את כוחה למועצה.

ב. צ. דינור:

אני מציע שהוספת מוסדות תעשה או על-ידי הממשלה או על-ידי במועצה באישרור הממשלה.

היר"א. רימל:

ישנן 3 הצעות בענין הוספת מוסדות למועצה: (א) שהוספת תעשה על-ידי הממשלה; (ב) שהוספת תעשה באופן אוטומאטי כאשר מודיעים למוסד שעליו למסור את ארכיונו הוא הרפך להיות נציג במועצה; (ג) שהוספת תעשה על-ידי המועצה.

ה ח ל ט ה :

ההצעה שהמועצה ממנה את חבריה - נחקלה.

הסתייגות לשר החינוך והתרבות.

ט. רונברג:

את הממשלה תקבל את הטינוי שרק בא-כוח משרד החינוך והתרבות ייצג את הממשלה הייצג בסעיף 2(3) במקום שבחוב: "וארבעיזנית של מוסדות אחרים" לבחור: "מוסדות ומטרות ממשלתיים" כדי שיהיה ברור שארבעיזנית של משרדי הממשלה אינה נרמלי ממסדה של מוסדות. יוצא איפוא, כי את למשרד החוק, למשל, יש ארכיון גדול הוא יכול לשלוח את נציגו.

2.2.1954

חוק הארבעיזנים חסי"ב - 1952.

ב. א. דינור:

בתורב בטעיה 2(2): "באי-כוח אותה משרדי הממשלה שתקבע הממשלה". למשל, לדעתי משרד החוץ צריך להיות מיוצג במועצה זו, כי יש ענין בתעודות וזכות אשר משרד החינוך והתרבות אינו בקי בהן. עליהם לדעת, כי ישנם דבריה רציניים מאד בענין ארבעיזנים וישנה מרקטיקה שונה בנידון זה. אף במשרד הדתות ישנו חומר ארבעיזני הנרבע לנכסיות. הן אנו רוצים שיהיה לנו גנזך ממלכתי. נוצר כאן רושם שבאן אין ממשלה ישראל רפה בית המחוקקים של כנסת ישראל, אלא באר אנשים שאינם חרשבי הארץ ומגלים לנו חוסר אמון כזה שאין נותנים לממשלה לחרות את דעתה בקשר לתעודות שלה. מבררר אני להגיד, כי חת אני ולא אדע.

היר"ר א. רימלר:

דעת חברי הרועדה לא נבעה מחשש ראיבה אלא יצאנו מדרך הנחה למאור גישה הביזנית לחוק ולכנס את הדבריה. לדעתי, יש מקום לשקול את הדבריה ולראות אם יש בהם הגיון. היתה זו רק גישה עניינית.

א. רזיאל-נחור:

שמענו ממי הירקן הממסטי, כי החוק איננו מיועד לארבעיזנים של משרדי הממשלה, כי לשה כך אמר להראיה חוזר והענין מסתדר. אולם לחוק הזה יש ענין ממלכתי כללי. לכן ישנו אספקט אחד של הממשלה ואחר - של המפלגות. חוק זה כולל דבריה רבים ומכמה את הכל והרועדה יושבת וטורחת למאור דרך לאסדר הדבריה. אינני יודע מדוע מותר להחטיף את הרועדה. אני ביקשתי יימכירו לנו להיזהר משרדית מומרונים כאן, כי את הכרונה למשרד הכחחון, אני רואה שכתוב כאן "ארבעיזן אבא-הגנה לישראל" ומכאן ועד לנזימה ברועדה - רב הדרך. אני מציעה שאנו נראה את הדבריה לגרמם.

עדיין לא התברר לנו אם צריך כאן להיות כתוב "באי-כוח אותה המשרדים שהממשלה תקבע" או שזה משתנה בהתאם לארכיית ולעניינים. כן לא ברור לי עדיין מדוע לא יכול להיות נציג אחד שייצג את כל המשרדים, זאת זו שאלה של מומרונים - הרי ישנו טעיה אחר. כל הדבריה האלה טרה התבררו לי מדברי השר.

מ. ארנא:

לא מוזכר כאן אחר משרד של השר הממונה על ביצוע החוק.

מר רוזנמל:

המועצה מיעצת לשר החינוך והתרבות; הממשלה רשאית להתקין תקנות, אך שר החינוך והתרבות אינו נמצא כאן.

ט. רוזנברג:

אני רוצה לשנות את העתי ולכתוב בטעיה 2(2): "בא-כוח משרד החינוך והתרבות, אותה הממשלה". במועצה זו אריכות מיוצגים אותה משרדי הממשלה שיש להם ארבעיזנים.

י. סמילנסקי:

אני מוכן לקבל את הרישוי של העת חבר-ההנסח רוזנברג ולהתיר: "משרד החינוך והתרבות ומשרדי הממשלה האחרים שתקבע הממשלה" ולפרט את משרדי הממשלה שיש להם ארבעיזנים. מי משרדי הממשלה יכולים להשתנות. נוסף לכך אולי לכל משרד יש ארבעיזן. לכן אי-אפשר להגיד כל משרדי הממשלה שיש להם ארבעיזנים, כי אין גרף מספטי כזה הנקרא - ארבעיזן של משרדי הממשלה.

מ. אהידור:
אולי יש לבחור את משרד החינוך והתרבות
ולרד 4 משרדים שתקבע הממשלה, כי לכל
משרד ממשלתי יש אחריות.

י. סמילנסקי:
מכל מקום משרד החינוך והתרבות מיוצג.

מר רוזנחל:
מספר סחמי מינוי הורחב דבר, ובמיקור
מאחר שלח קבוצה את המשרד חברי המועצה.

ט. כפרית:
לדעתי יכול להיות קניין במועצה זו למשרד
שמיין לו אחריות, ומשום כך הוא צריך
להשתתף כאן. כן יש לראות את האפשרות את
המשרדים, כי ייתכן ובתחילה נוכל להסתפק
משרד החינוך והתרבות ומשרד החינוך.

היר"ר א. רימל:
נדמה לי, כי נראה להתאחד סביב המועצה:
"באי-כוח" משרד החינוך והתרבות ואחת משרדי
הממשלה שתקבע הממשלה."

ה ח ל ה:

המועצה לבחור בסעיף 2(2): באי-כוח משרד החינוך והתרבות
ואחת משרדי הממשלה שתקבע הממשלה - נ ת ק ב ל ה.
הסתייגות לחבר-הכנסת רוזנברג.

היר"ר א. רימל:
ענה עלינו להחליט בקשר למרחקים. היר
כאלה שהתנגדו כולל להתרחקות היר חברי המועצה
אולם אין זה מובן לשמוע את דעתם. בלומר, ישנה פרובלמה מי
ימנה את המרחקים ומה יהיה מספרם. היתה המועצה למספרה לא יעלה על
שלוש מחברי המועצה.

י. סמילנסקי:
מה יהיה גודלו של מוסדה אשר בתוקף תפקידו
יצטרך לקבל שכר? את בחור שהממשלה תמנה
אחר - היא תשלח לו. אולם למועצה זו אין תקציב.

ב. י. דינור:
המדרבן יש במרחקים שיתמנו ויהיו לחברי
המועצה בעלי זכויות שוות לכל החבריה.
מרחקים אלה ככל יתר חברי המועצה לא יקבלו מסמכות. אולם מרחקים
גדולים אין לנו בארץ. 1. התרחקות שישנה 2 כאלה ואחרים - 1.
באשר המועצה תמנה מוסדה, הרי יש לדבר על קצת תפקידו שיסכים
לכן. אולם מסמכות אין כאן, כי המדרבן הוא בקשר להורות דעתו.
ענה רוחנית לשלוח ארכיון אחד שיקבור באחריות באחת הארצות; או
אנו רוצים להוציא ספר תקורות אשר קצת הוצאתו ישמש דוגמה כיצד
יבנית דבריה אלה ואין מוסדה לכך. באשר הממשלה תמנה מוסדה, היא
תעשה זאת מתוך התקוות עם המועצה ואז הממשלה תחליט לו ותראה
שהמוסדה יהיה במסגרת מוסדה. המועצה אינה אחראית להמוסדה הוא מוסדה,
כי אין היא גוף קולקטיבי.

היר"ר א. רימל:
ירצא הימרה, כי אנו יכולים לנסח סעיף
זה: מרחקים יתמנה הממשלה בהתייערות עם
מועצת התרבותית."

החברות שהורגה חסנה ארחה טעם לא בן
אין חסן חסרות.

י. סמילנסקי:

המטלה רשמייה להתיק בכל אדם שנראה לה.
אבל להמיל עליה ארחה של התיקצות - אין
הדבר נראה לי, אבל החליטו כפי שחלטו.

מר רודנחל:

הי"ר א. ריטלח: י"גן במנינו 3 הקצות: א) להשאיר את
הניסוח כפי שהוא בחוק; ב) לכתוב;
טרמחיה לחסנה המטלה בהתיקצות ע. המרעצה; ג) טרמחיה לחסנה המרעצה.

ה ח ל ח ה:

- א. ההצעה האומרת לכתוב: טרמחיה לחסנה המטלה - לא נחקבלה.
- ב. ההצעה האומרת לכתוב: טרמחיה לחסנה המרעצה - לא נחקבלה.
- ג. ההצעה האומרת לכתוב: טרמחיה לחסנה המטלה בהתיקצות ע. המרעצה - נ ח ק ב ל ה.

ענה קלינו להחליט בקשר למספר הטרמחיה
ולכתוב: ובלבד שמספר הטרמחיה לא יעלה על
שליש חברי המרעצה באותו זמן.

הי"ר א. ריטלח:

ה ח ל ח ה:

- ההצעה האומרת לכתוב: ובלבד שמספר חברי המרעצה לא יעלה על
שליש חברי המרעצה באותו זמן - נ ח ק ב ל ה.

(קורה את סעיף 3).

הי"ר א. ריטלח:

מר רודנחל: ביחס לסעיף 3(ג) יש אצלנו מצב אנורמאלי.
במדינות אחרות קיים ארכיון מרכזי שהוא
גוף משמטי ונמצא בבנין גדול אחד ממקידיו של הגנז לאומר גם על
הבנין הזה. יש ומעבירית לגנזך חומר לא רק באמצעות הכרזה אלא גם
מעבירית זהו לגנזך מבלי שגדיון יהיה להעביר לאותו בנין את התיקים.

במדינת ישראל ישנו מצב אחר. מאחר שהשטח
הוא מ רמאם אין צורך להניח את כל החומר במקום אחד.

מ. ארת: לפי החוק צריך שכל הארכיונים הללו יהיו
טרמחיה במקום אחד. עתה אמרנו שאנו
מקימים ארכיון אי רדי של המדינה, של כל ארחה הארכיונים הקיימים
היום, האם הם נבנחיה לחסר זה?

ב. ק. דינור: כל הארכיונים שמחק קירמת.

מר רודנחל: מטאיריה להם ארטרומיה מלאה.

י. סמילנסקי: מה דינו של אדם שיש לו חומר ארכיוני
ורוצה חסלות קצרו זה?

מר רוזנחל:

סעיף 3(א) דן בחומר ארכיוני רשמי של מוסדות המדינה ולא מדובר על חומר פרטי כל שהיה. בניה, שיעת יחליטור לבטל את מטרת הדתות - תקדיח כזה היה בירמת בשנת 1905 - ואין לו יורש, באופן אוטומאטי מועבר החומר לגנזך ממני "שאינו אריך לשימור קוד". לא מקביר לגנזך חיק שאני דן בו היות, אלא אריך להיות מכה כזה שאין כבר אורך בחיק ואז הוא מועבר לגנזך. ההכדל בין השיטה הצרפתית לבין האמריקאית הוא: בירמת מקבירית לגנזך כל חומר שהוא למעלה מ-100 שנה. למשל, בגרמניה מאז בשנת 1931 חומר למני 30 שנה. באמריקה - מקבירית לגנזך כל חומר שפג אורך השימור בו. יוצא היפוח, כי המדובר בסעיף 3(א) רק בחומר ארכיוני של הממשלה.

א. רוזנחל-נאור:

סעיף 3(ד) אינו סובן לי.

א. כרמן:

אין לי כל טענות לגבי סעיף 3(א) - דבר זה הרי מבקש בהתאמה ממלכתיות. ארלת בטקסימית 3(ב)(ג) אני רואה הרחבה יתרה במלית "כל חומר" - אני רואה בכך התערבות יתרה בארכיונים ציבוריים.

ס. ארנא:

נראה היה לי שמסעיף 3(ד) יהיה סעיף נפרד, כי זה ענין מיוחד. הרי אמנם מדובר על המקרה, אבל קודם ענין מיוחד במינו. נוסף לכך אינני יודע מדוע זה צריך להעשות בממשלה ומה אני בא כהן למעט. אם אינני בא למעט דבר, יש להציג נקודה אחרי המלה "לאחיות".

מר רוזנחל:

מטרת החוק לשמור על חומר ארכיוני. ארלת יחד עם זאת חנו רוצים להיות גמישים ביותר. למשל, יש לי חומר ארכיוני רב ואין לי אפשרות להחזיקו, אזי או שאני מוסר אותו לימיחות או למשמרת ובכל פעה שאדרוש חומר זה - ארלת לקבלו ובניחית הוא ייסמר בחנאית חרבים.

ארלת אינני מבין מה רוצה חבר-הכנסת כרמן להשיג. נדמה לי, כי הוא פסח על המלה "רשמי". המרב בסעיף 3(ב) "הגנז רשמי לקבל". חומר ארכיוני". התרבה למטרד חומר ארכיוני מבורנה רק למטרדי הממשלה.

חבר-הכנסת ארנא חנו טכדילית בין מוסדות המדינה ור אריות מקומיות להין אנטיים פרמית רחרי שלה יהיה טפק בענין זה. יברל להיות שהגנז יהיה מקיד ממלתי ויהיה רשמי לקבל חומר ארכיוני פרטי. למן את מוססית על מוסדות המדינה במקרה זה מתקבלת טמונה בלתי מוטלמת.

ההפעה להטריד את סעיף (ד) ולעשותו סעיף נפרד - אין התנגדות לכך.

ג. דינור:

בסעיף 3(ג) כטוב: "כל חומר ארכיוני". ענין חרוב הרי להקביר חומר זה, כי ישנם ארכיונים הנמצאים ברשות פרטית אבל ניחנת אפשרות לפקח עליהם כדי לשמור עליהם. קשה לנו לתאר את החומר הארכיוני שאבד בארץ. למותר את מזכיר את הארכיון של פיק"א שאבד הקטרד כהל הטוטבות; או למשל הארכיון של מקרה ישראל אף הרי אריך להיות ארכיון שיועמד לרשות המדינה, כי בו יש חומר הנרבע לפיק"א, אליאנס ועוד. למן יש אורך שיהיה פיקוח על הארכיונים ונדע מה נמאז בלוחנו.

ב. י. דינור:

אור לשקיף 3(ד) - תקן הטלתי על אחד מחלטידי ולימנו את הארכיון של פינס אשר למי ידיעתי היחה צריכה להיות עם אורכי-אורגאניה שלו. הוא מאה ארגונים של מחבית של פינס ובחורה אורכי-אורגאניה חלקית; או ימנה מחבית של אלישר כגון מירושלית המחוללית. כי המנטיה אינה רוציה לשמור על זה. אני עצמי קיבלתי למטרת חומר ארכיוני מאד מחוץ - לארץ. אולם שקיף זה יאמטר להציל את החומר; או היה הרבה דקות שינבארם אשר נפטר והאצתי שהאפרופסיים ימסרו את ספרי רבתינו לסמרינו הסמינר. האפרופסייה חמרו שימסרו את כתביו לבנו, וזה ספרי מסרו לחינוך. הבן לעצמו לארץ והאפרופסיים הלכו לעולמם והחומר אכזר. אולם החפיה שהועברו לסמרינו הסמינר נשארו.

היר"א. רימל:

אני מבין שחבר-ההנחה ארנה סמנורן להגדרה ממי מחקבל החומר.

מר רוזנבל:

לשמור בשביל - הגרונה היא; אני שרמו חיינה שלך. אמטר לחבר המלה "לאמיחות" להציג נקודה - דבר זה מתן ל על הדעת. אולם חנו הולכיה בשיחה המנגלו-סבסית של מירוש החוק. כגון יבולית לה קורר ייחודיה רניח שיש להביא לבגנזן חומר סימי. הרי כדי למנוע מירושיה מיוחדים כחבנו זאת גאן רחני מליע שנשמיר זאת כפי שזה הירב.

ט. רוזנברג:

אם מחקבל ההיעה שסקיף 3(ד) יהיה טעיף נמרד, ממורד לבקש - מאחר שהמורכו כגון על מוסדות רשמיים - סימטור שהמורנה כגון לדבריה אחרים.

ה ח ל ח ה:

א. ההיעה שסקיף 3(ד) יהיה טעיף נמרד - נ ח ק ב ל ה.
 ב. ההיעה להציג נקודה כסקיף 3(ד) אחרי הטלית "שחינה לאמיחות" - נחקבלה.

הישיבה ננקלה בטעה 13.05.